

فهرست آثار می ویس گلنت

- (۱۹۷۹)، هشت داستان و یک رمان کوتاه. From the Fifteenth District.^۹
- (۱۹۸۱) Home Truths : Selected Canadian.^{۱۰}
- (۱۹۸۳) What Is To Be Done?^{۱۱}
- New Press (۱۹۸۴) Luc and His Father.^{۱۲}
- (۱۹۸۵) Overhead in a Balloon: Stories of Paris.^{۱۳}
- (۱۹۸۶) Paris Journals.^{۱۴}
- (۱۹۸۶) Paris Notebooks.^{۱۵}
- (۱۹۸۸) In Transit.^{۱۶}
- Moslem Wife and Other Stories.^{۱۷}
- (۱۹۵۶) The Other Paris.^۱
- (۱۹۵۶) Green Water, Green Sky.^۲
- (۱۹۶۴) My Heart Is Broken.^۳
- An Unmarried Man's Summer.^۴
- (۱۹۶۴) A Fairly Good Time.^۵
- (۱۹۷۳) The Pegnitz Junction.^۶
- (۱۹۷۲) The Affair of Gabrielle Russier.^۷
- (۱۹۷۴) The End of the World and Other Stories.^۸

Mavis Gallant

داستان سرایی جهانی

نوشته شده است. اما، باید هم نویسنده و هم آثارش مثل گنجینه‌یی پنهان کشف شوند.

راپرت فول فورد^{۱۸} در یک سخنرانی درباره Canadian Reader می‌ویس گلنت در «می‌توان بهترین ارزش‌های او را با چهره‌های بزرگ تاریخ ادبیات مقایسه کرد. در این موردنامه‌ای چون هنری جیمز، چخوف، و جرج بیوت به ذهن انسان خطور می‌کند».

گفت‌وگوی از Patricia Stone

می‌پردازد. او به دلیل میراث و درکش از تاریخ مردم نوآسکاتانیا نیز اغلب با آنتونین میلت^{۱۹} مقایسه می‌شود که در کانادا به عنوان سخنگوی فرهنگ مردم نوآسکاتانیا شناخته شده است. جیس کولایک در گفت‌وگویی به زبان فرانسه به مصاحبه‌گر «جف هنکاک» Magazine می‌گوید: «گلنت نویسنده‌یی است که ما را با کیفر^{۲۰} در کتاب نقدی به نام Mavis Reading Gallant آگاهانه و سنجیده‌اش به مصاحبه‌گر «جف هنکاک»^۱ می‌گوید: «من طوری کارها را تنظیم کرده‌ام که برای نوشتن آزاد باشم. این کاری است که دوست دارم».

در پیشگفتار مجموعه داستانش به نام Home Truths: Selected Canadian Stories از جمله‌یی از «پاسترناک» به عنوان سرلوحة کارهایش استفاده می‌کند: « فقط استقلال شخصی مهم است».

می‌ویس گلنت از موهبت بزرگ همراهی با قرار گرفت و به خاطر تلاش‌اش در حیطه ادبیات، عضو افتخاری Order of Canada شد؛ همان سال جایزه دولتی جنرال برای ادبیات را به خاطر مجموعه اثارش بهطور مرتب در نیوبورک به چاپ می‌رسد، بهره‌مند است. بسیاری از داستان‌های گلنت ابتدا در سال ۱۹۹۱، دانشگاه کویین به این نویسنده مشهور نیوبورک به چاپ می‌رسند و سپس در یک جلد به شکل یک مجموعه درمی‌آیند.

گراتزیا میرل در کتاب خود به نام Mavis Gallant: Narrative Patterns and Devices این نکته اشاره می‌کند که «رشد و تحول روانی در مراسم افتتاحیه یک گالری و افتتاحیه جشنواره نمایشگاه‌ها می‌گذرد. او به طور جدی هر روز شخصیت، نه کنه داستان‌های می‌ویس گلنت است و روزنامه‌های آلمانی، ایتالیانی، فرانسه و انگلیسی را روایت می‌کند. با وجود این، تحول موقعیت خاص و تغییر وضعیت فکر و قلب، هدف اصلی اوست».

داستان‌های گلنت به کرات به زنان و مردان مهاجری می‌پذیرد. جف هنکاک در سال ۱۹۷۸، در یک برسی از آثار گلنت در کتاب «کتاب‌ها در کانادا» می‌گوید: «داستان‌های می‌ویس گلنت از جمله بهترین دچار تزلزل گشته‌اند و حالا در نقطه مبهمی بین توهمند، خودگریبی و واقعیت دست‌وپا می‌زنند.

پانوشت‌ها:

- Geoff Hancock. وی نویسنده کانادایی است و کتاب Invisible Fiction. داستان‌هایی معاصر از یک اثر اول است.
- Antonine Maillet.^{۲۱} (۱۹۷۹) نویسنده سروشان کانادایی است که در رشته‌های مختلف تحصیلات عالی داشته و در حیطه نویسنگی جوازی مختلفی کسب کرده است. وی نویسنده نقد داستان کوتاه، نمایشنامه و رمان‌های بسیاری است. از جمله مجموعه داستان Par derrière chez mon père (۱۹۷۲)، (۱۹۸۶) The Devil is Loose! و L'Île aux-Puces (۱۹۹۱) و Janice Kulyk Keefer.^{۲۲} نویسنده کانادایی و استاد دانشگاه constellations است. از جمله اثر اول می‌توان از Guelph The Green Library (۱۹۸۷)، Rest Harrow (۱۹۹۲) و (۱۹۹۶) nam برداشته باشد. او جوازی کانادایی و بین‌المللی بسیاری در زمینه داستان و شعر دریافت کرده است.
- Robert Fulford.^{۲۳} نویسنده، خبرنگار و پیراستار کانادایی است. او نویسنده یک ستون هنگی در نشریه The National Post است و در نشریات دیگر رادیو و تلویزیون نیز مطالبی لرده می‌دهد.
- Best Seat in the House: (۱۹۹۸) Toronto Discovered Accidental City: (۱۹۸۸) Memoirs of a Lucky Man و the Transformation of Toronto هستند.